

... על מגידו שלנו הלילה יד, וירח משלים טיולו הלילי. הוא מאיד באורן את השביל שאבד, מחיך גם לך וגם לי."

אנו מוגלים את כניסת השנה החדשה. בערב האג' עורכים את השולחן ואוכלים מזון מאכלים שמסמלים מתיקות טוב-לב ושפע.

טובלים את האלה המתיקה בדבש, ומברכים את כניסתה של השנה החדשה עם משהו מתוק. הדבש מייצג מתיקות ואנו מנסים לשלב את המתיקות הזו בארומת ראש השנה. ולכן טובלים תפוח בדבש. ומנמים ראש דג שמכיר לנו שנהיה לראש (מנהיגים) ולא לנכ"י."

ואכלים גרגירי ריחון המסמלים את המעשים הטובים הרבים שלנו.

מי ייתן ותהיה לכל אמת ואחד שנה טובה ומתיקה וכל שבקש לו יהי!

מכל אברי עלון המגרש הביתי : גי'ה סבל, מויל אהרון, קין עמרם ואביב בירן

שתהיה לכולנו שנת תשע"ו טובה,

שנת ערבות הדדית עלויה בנויים איי הקיבוץ המתחדש, צמחה אושית וקהילתית, עושר ואושר באיי האברה והתרבות מעל הכל שתהיה אברות בין שכבות הגיל השונות במגידו.

מערכת:
אביב בירן, גי'ה סגל,
קרן עמרם, מיכל אהרוני

צילום:
אנה ליבידינסקי, משה
(מוזס) בן שחר, ארכיון.

biran.aviv@gmail.com

**לא לשכוח!!!
סודוקו, תפוזרת
הגרלה!!**

מקייבויץ
מחידו!

אנחנו מאמינים לכם שנה טובה ומתוקה כמו דבש.
אתם קהילה נפלאה ומסקינה, שתהיו לראש ולא לסוג
כילי, הצלחה, בריאות וכישרון.
בהצלחה לילדי כיתה א'

מאיתנו בית הספרגים

במשך השנים להעשרה עצמית למדתי בחוגים במועצה. לפני שנה הרגשתי שאני זקוקה ל למוד משהו שמשלב ציור ו העשרה לנפש. הלכתי לחוג מ נדלות אצל יונת קציר מעין ה שופט, מאירת ספרי ילדים ו מנדליסטית מוכשרת ביותר. ביחד עם לידיה גבע למדנו אצלה 10 שיעורים.

מ נדלה היא מעגל צבע וצורות אשר העוסק בה נכנס למצב של ריכוז ופנימיות בו עצמו וכך פותח לנו עוד מעגלים של העשרה. ל אחר שסיימנו לקח לי כמה שבועות להפנים את מה שלמדתי ואז בפרץ של יצירתיות חויתי את

ה עונג בציור המנדלות שלי. לחלקם הרגשתי שמתאים להוסיף ברכת הבית. אני רוצה להמליץ לכל מי שעסוק ביום ומרגיש קצת סגור להיפתח לעולם העשיר של המנדלות והיצירה בכלל. ובנימה זו לברך את כל חברינו בשנה של בריאות אושר והעשרה עצמית.

שנה טובה מאפרת פלא

אומרים שהיה כאן מצחיק לפני שהגעתי.. פרק חגי תשרי

צודקים וותיקי המקום כי מלינים על כך "שהכול פה השתנה ללא הכר". או לפחות נכונים דבריהם בכל הנוגע לקיץ אשר נראה אין סופי ומסרב להסתיים לו בזמן בשנים האחרונות.

אך לאמר את האמת, צדקת הוותיקים איננה מוגבלת רק לאופיו של מזג האוויר אשר השתנה בחדות מאז אותם ימים. גם תקופת החגים במגידו עברה מהפך לא פחות קיצוני. יום כיפור הנו דוגמא טובה לכך. יום זה, באותם ימים היה ממש יום עבודה רגיל. חדר האוכל תפקד כרגיל וסיפק 3 ארוחות מלאות. למרות איכותו הירודה של האוכל, היה משהו מענג בהתרסה הקשורה לאכילה ביום זה. בתי הילדים היו פתוחים כרגיל וכך גם כל מוסדות הקיבוץ. את קטיף הכותנה היו ממשיכים כמובן במלוא המרץ, גם כי באותם ימים לא היה משהו מקודש יותר מקטיף הכותנה והמרוץ נגד הגשם המתקרב.

כולם היו משוכנעים כי פורמט זה יימשך לו מן בסתם לנצח. אך בכך זאת משהו השתבש לו. במהלך קטיף הכותנה ביום כיפור, הקטפת עלתה על אבן גדולה ורסקה תוף שלם של "אצבעות קטיפה". רבים לא ייחסו לכך חשיבות רבה. אך הנה, שנה לאחר מכן, ביום כיפור שוב, חזר האירוע על עצמו. כאן כבר נחלקו עובדי הפלחה (הגד"ש) לשניים: אלו אשר הסבירו כי סטיסטית זה יכול לקרות ואלו מנגד אשר שמו שמים טענו כי הסיבה הנה יום כיפור.

"הכול פה השתנה ללא הכר". כך, תמיד ייאנחו כאן וותיקי המקום. ולא שהיה אז כל כך טוב. אך בכל זאת, כאשר מביטים לאחור במבט המערב ערגה ונוסטלגיה, תמיד נזכרים רק בדברים הטובים. ככה זה הטבע שלנו: הדברים הרעים שכלל לא היו חסרים פעם, מתגמדים ונעלמים. הדברים הטובים מתעצמים ומקבלים פופרציות אשר לא בהכרח מייצגות את רוח התקופה של אז. משהו בדומה לסיפורי הצ'זאבטיים של הפלמחניקים, אשר כבר בבסיסם מרכיב האמת בהם היה לא גדול. עם השנים, גם מרכיב זה הלך ונשחק עד דק. כניסה לתקופת החגים תמיד התאפיינה בשינוי חד במזג האוויר. כבר בשבוע הראשון או השני לכל המאוחר של ספטמבר, מזג האוויר היה מתהפך לו מן הקצה לקצה. הטמפרטורות היו צונחות בחדות, רוחות חזקות היו מתחילות לנשב בשעות אחר הצהרים ולפעמים אף היינו זוכים למספר טיפות של גשם.

אמיצים בלבד היו פוקדים את הבריכה, אשר עקב העובדה כי מימיה היו מוחלפים בתדירות גבוהה, טמפרטורת המים באותה התקופה נשקה כבר לסביבות האפס. לא בטוח כמה מן החברים באמת אהבו את השינוי החג, אך אין עוררין על כך כי בכל הקשור לעונות השנה היה כאן סדר באותם ימים. חורף היה מתקיים בעתו והקיץ היה מסתיים בתחילת ספטמבר - בדיוק כפי שקיץ אמור להסתיים לו. אז

טופל בדיוק כפי שטופלו יתר הבעיות: לא טופל או נותנים לזמן לעשות את שלו (או לא). במקרה בודד זה, טכניקה זו אמנם הצליחה. מספר שנים לאחר מכן, כאשר רשימת הצמים הייתה כבר ארוכה יותר מאלו אשר אינם צמים, הוחלט להפריט את האוכל. ארוחת הצום כמובן הייתה במחיר גבוה מארוחה רגילה. באופן מפתיע (או לא), הרשימה חזרה לארוכה המקורי מאותה שנה בה הוחלט להפסיק את קטיף הכותנה ביום כיפור.

גבי בר

הסטיסטיקאים נצחו. אך ניצחונם החזיק שנה אחת בלבד. בשנה השלישית שוב תקלה קשה בקטפת. לאחר אירוע זה כבר לא היו שם ויכוחים בעניין: כל מערך קטיף הכותנה הושבת מאז אותה שנה.

מישהו מחברי הקיבוץ הוותיקים, אשר עדיין הצר על החלטה זו טען אז במרץ: "אנו בתחילתו של מדרון חלקלק, בסופו של המדרון עוד יקימו בית כנסת במגידו". לא בטוח כמה חלקקה הייתה הדרך, אך יכולת לראות את הנוולד הייתה לאותו ח. בר. עם או בלי קשר לאירועים אלו, אמנם שנה לאחר מכן מספר חברים החלו לצום במגידו. כקיבוץ אשר מספק לחבריו את כל צרכיהם (או כמעט הכל), אותם חברים קיבלו בחדר האוכל ארוחה מפסקת וארוחה לשבירת הצום. יתכן כי האקונום (מנהל המטבח) באותם ימים גדל בבית דתי, כי אין סיבה אחרת אשר יכולה להסביר את האיכות והעושר הרב של האוכל אשר הוגש לחברים הצמים בארוחות אלו.

מנגד לכך, האוכל אשר הוגש לחברים האחרים במגידו נראה עלוב ותפל. אפקט התרסה כבר לא עבד וחברים רבים התקנאו בשניצלים, הצי'פס והלפתן לקינוח אשר הוגש באופן קבוע ביום זה לצמים.

משנה לשנה, רשימת הצמים אשר נתלתה על לוח המודעות בחדר האוכל הלכה והתארכה. בקיבוץ החלו לחשוד כי רבים מהם בכלל מתחזים על מנת לזכות הארוחה המשובחת. הדבר הובא לפתחו של מזכיר הקיבוץ באותם ימים, והנושא

מתכון לדר תפוחים:

- 10 תפוחים

- מעט מיץ לימון

- דבש (לפי הטעם ולפי מתיקות התפוחים)

- מעט קינמון

*מים לפי הצורך

מ רסקים תפוחים קלופים במעבד מזון עד לקבלת רסק.

בסיר מבשלים את רסק התפוחים יחד עם כל שאר המרכיבים עד לריכוך מלא. אם התפוחים לא מספיק עסיסיים, תוסיפו טיפונת מים-הסמיכות צריכה להיות כמו של יוגורט).

מעבירים מהתערובת לתבנית אפיה עם נייר אפיה ומורחים ומשטחים עם לקקן (או כף גדולה) כך שתוצר שיכבה אחידה בעובי של 2 מילימטר בערך.

אופים ב-170 מעלות כ-3 שעות (תלוי בתנור) עד לייבוש.

* אם מכינים שתי תבניות במקביל, מומלץ להחליף ביניהן ולסובב אותן כל שעה בערך.

* אפשר להשתמש ברסק התפוחים הטבעי של יכון (או של חברה אחרת שאתם מעדיפים, רק שימו לב לרכיבים), ואז אין צורך בשלב הבישול - פשוט מערבבים הכל יחד ומורחים על התבנית.

גז'ה סגל

אז קודם כל- **שנה טובה!** שתהיה שנה נהדרת, מוצלחת, מעניינת, מפנקת, משעשעת, משפחתית וחברית, טעימה, בריאה, מפתחת, מגשימה ומספקת, קלילה וזורמת ובקיצור- **מצוינת!!**

אצלי איחורים זה דבר שכיח, אז אל תתפלאו על הברכה המאוחרת. ואני תמיד אומר - ברכות מאוחרות מאריכות את החגיגה, אז למה לא?

זהו, אמרתי את זה - אני דחיני (ארגנטינאי) - אז מאחל לעצמי שהכל יגיע בעיתו ורצוי עם חיוך! :

החברים שלי אוהבים לדר, מה זה אוהבים? מטורפים על לדר!!!

לדר - מכירים? הממתק השטוח הזה המגולגל, שעשוי מפירות (ואלוהים יודע מה עוד?) מכירים? אוהבים? כן? וופי! :
ואם במקרה אתם לא מכירים - אתם חייבים לנסות!

מזמן זממתי להכין לדר לבד כדי לדעת בדיוק מה נכנס פנימה, שלא יהיה סוכר, רק פרי טבעי וגם כי אני אוהב דברים בהכנה ביתית, אז למה לא?

ראש השנה היתה השראה נהדרת לדר חגיגי ברוח החג.

אז הכנתי, ערבבתי, שמתתי בתנור, הצצתי כל שניה כדי לראות מה העניינים, מלמלתי מדי פעם מילות כשפים שיצא טוב (יש מצב שהיו גם כמה נפנופים של מקלות קסמים...) ו.....

תקשיבו, יצא לדר מהסרטים!!!!

זה נהדר כנשנוש, כחטיף, כתוספת לפירות, לקחת לפיקניקים, לארוחות עשר ולכל דבר ומקום אחר....

לחמניות תפוח בדבש

אופן ההכנה:

1. בקערת מערבל עם וו לישה מערבלים קלות את הקמח, הסוכר והשמרים, מוסיפים בהדרגה את יתר החומרים ולשים במהירות בינונית כ-10 דקות עד לקבלת בצק חלק.
2. מעבירים את הבצק לקערה משומנת, הופכים אותו בתוך הקערה כך שיכוסה בשמן מכל צדדיו. מכסים בניילון נצמד ומשהים כשעה.
3. מחלקים את הבצק ל-25 חלקים, מגלגלים כל חלק לכדור ומניחים בתבנית שקעים משומנת. נועצים בכל כדור קיסם/ שיפוד, מניחים גרעין דלעת ומניחים לתפיחה נוספת עד הכפלת הנפח. לפני ההכנסה לתנור נותנים לחיצה על הקיסם לתוך הבצק.
4. אופים בתנור שחומם מראש ל-175 מעלות כ-15 דקות עד הזהבה, מוציאים מהתנור ומברישים בדבש.
5. מצננים ומגישים לחמניית דבש אישית.

החומרים לבצק:

- 3½ כוסות קמח
- ½ שמרית שמרים טריים
- ½ משפר אפייה שמרית
- לא חובה
- 2½ כפות סוכר
- ½ כף מלח
- כוס + 1 כף שמן קנולה
- 2½ כפות דבש
- 1 כוס מים פושרים

לעיטור:

- שיפוד עץ באורך 2-3 ס"מ
- גרעיני דלעת
- 2 כפות דבש מדוללות בכף מים רותחים

דבש בקוסמטיקה

לדבש ישנם שימושים רבים ומגוונים הרבה מעבר לתוספת מתיקות לשתיה החמה או כממרח טעים על פרוסת לחם טרי, הדבש הוא האנטיביוטיקה של הטבע. הוא מוצר טבעי חשוב מאוד בעולם הרפואה הטבעית ובעולם היופי והרפואה בכלל. לדבש ישנם מרכיבים חשובים התורמים למערכת החיסונית שלנו כמו הפרופוליס, מזון מלכות ועוד.. מלבד שימושו בתחום הרפואה הפך לחומר רב שימושי בתעשיית היופי והקוסמטיקה. יש לו השפעה מאוד גדולה על העור ובהירות הפנים, מוסיף ברק ומצמצם קמטים וגם שומר מפני חיידקים וזיהומים שונים.

100 את 366 אתכם

מסכת הזנה - כף דבש, תפוח מקולף ומגולען

לרסק בבלנדר וליצור מרקם של פירה ולמרוח על הפנים, להמתין דקות ולשטוף במים פושרים.

קרם גוף מזין לעור חלק ונעים- כף דבש דבורים טהור, כף שמן צימחי, כפית מיץ לימון לערבב ביחד את כל החומרים למרוח על הידיים, עקבים, מרפקים או כל דבר שמרגישים שהוא יבש, להשאיר 10 דקות ולשטוף במים.

שנה טובה ומתוקה,

ניצה קריספין - קוסמטיקאית פרה רפואית

אני מסיים זה עתה, חמש עשרה שנות פעילות של ריכוז ועדת הנצחה במגידו. היו אלה שנים מלאות רגשות בהן הובילו אותי האחריות והמוטיבציה להיות נאמן לחברי מגידו, לאלה שבנו את הקיבוץ, לאלה שחיו כאן והלכו לעולמם, כמו כן לתושבים ששהו בקרבנו והקימו קשר הדוק ויפה עם הקיבוץ. התפקיד דרש ממני רגישות גדולה: לתת את המקום הנכון לכל אחד ולהבטיח זיכרון מכובד לאחר מותם. הינחתה אותי המחשבה שטוב לנו בתקופת חיינו כאן וחייב להיות טוב בלכתנו לעולם הבא. וכך זה היה בהכנות לטקס, בקבורה ובבניית המצבה. זכיתי לשיתוף פעולה מצויין מצד שלמה חיון ודוד רובנס. כחברי וועדת הנצחה. ברצוני בהזדמנות זו, להודות להם על העשייה בכל השנים האלה. יחד אירגנו תקנון, יחד שיפצנו את הלוגיסטיקה ויחד עזרנו למשפחות האבלות, להתגבר על כאבן, ולתמוך בהן ולחזק אותן ברגעים של אובדן יקיריהן. בתקופת פעילותי העסיק את הוועדה הרחבת בית העלמין, טיפולו וטיפוחו. אני מקווה שלמנהל הקהילה שייבחר, תהיה לו אוזן קשבת לנושא בית העלמין ויוכל לקדם את הענין, שהוא דחוף ביותר לקיבוץ בפרט ולקהילה בכלל. אני מאחל הצלחה למחליף אותי והבטחה לעזרה ולתמיכה.

שלמה קבביה

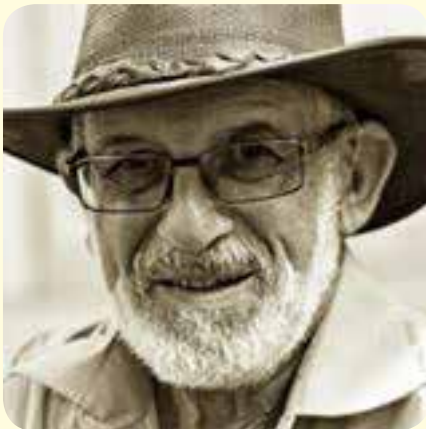

ומה אני חושב על מגידו של היום?

התשובה לכך נמצאת אולי בשיחה שערכתי בזמנו עם אחד החברים ה"צעירים" (שבימים אלה בדיוק חגג הגיעו ל-60 אביבים!) שוחחנו על הקיבוץ ודי שפכתי לפניו את מר ליבי. ועד היום אני זוכר את תשובתו. הוא הביט לי בעניים ואמר: "מוזס, לא נכון, אתה אוהב את הקיבוץ, אני מכיר את התמונות שלך, ואני רואה בהן עד כמה אתה אוהב את מגידו".

אז אם תרצו לדעת את דעתי על מגידו של היום, התכבדו נא והתבוננו מעט בתמונות שאני מעלה חדשות לבקרים, או בואו בכיף לביקור אלינו הביתה לראות חלק מאלפי התמונות שבארכיוני, והחליטו אתם...

מוזס

לפני שבועות מספר, ציינתי 50 שנה להגיעי למגידו. לא, לא חגגתי - אני איני איש של חגיגות, אבל כן ציינתי. הייתה זאת הזדמנות עבורי לחשבון נפש. האם עשיתי נכון בהחלטתי לבוא לחיות דווקא במגידו? ועוד יותר, האם עשיתי נכון בהתעקשותי להישאר כאן למרות כל הקשיים והאכזבות, וגם לאחר שכל אזהרותיהם של מביני עניין שמגידו הוא קיבוץ קשה, ועדיף לי להדיר ממנו את רגלי, התבררו בדיעבד כנכונות. אבל אני עקשן גדול, וגם לא מוכן אף פעם להודות שטעיתי, ועל כן נשארתי.

ומכאן מהר קדימה, 50 שנה מאוחר יותר, ונשאלת השאלה - האם הייתי שוב מקבל את אותה החלטה, גם ביודעי כל מה שיהיה?

אז מבלי להרבות יתר על המידה במילים, התשובה הפשוטה והקצרה היא כן, כי מגידו הוא מוזס ומוזס הוא מגידו, ואני נושא בחלקי בהצלחותי ובכישלונותי. היה לי כבוד גדול להכיר ולחיות עם חברים - טובים ופחות טובים - אנשים שעברו את השואה. לי הייתה ילדות קשה אבל לעזור לאנשים שלא הייתה להם ילדות כלל היה שיעור מאלף וכבוד גדול. פגשתי אנשים נפלאים, וגם אחרים (שעם חלקם לפחות באתי חשבון בסיפורים הקצרים אותם הייתי פעם כותב). ביחד בנינו בית חדש במקום זה שאיבדנו והקמנו ביחד משפחות לתפארת.

טריאתלון מגידו 2015

ועדת חיילים של קיבוץ מגידו הוקמה כדי לחבק את בני ובנות מגידו המשרתים בשירות סדיר בצה"ל או מתנדבים לשנת שירות. לאורך השנה, חיילי מגידו שומרים עלינו ועל ביטחון המדינה ומהווים גאווה עצומה לכולנו. תפקיד הועדה להוות כתובת לשאלות החיילים והמיועדים לשירות ביטחון ולוודא שהם ידעו שאנו פה עבורם, גם כשהם רחוקים מהבית. בשנה החולפת שידרגה הועדה את מגורי החיילים בקיבוץ, סיפקה ייעוץ והכוונה פרטני למלש"בים, ערכה ערב יחידתי כמחווה לאחר צוק איתן, יזמה ערב הכנה לצה"ל וחילקה מתנות בערבי חג ומועדים נבחרים. בשנה הקרובה, חברי הועדה מתכננים להמשיך ולקדם יוזמות על מנת לוודא שחיילי מגידו ידעו שתושבי מגידו מחזקים אותם ומחבקים אותם לאורך כל שנות שירותם.

במהלך העשרה חודשים האחרונים, בהם אני עובד עם נערי מגידו, זכיתי להכיר נוער ייחודי, תורם, רציני וערכי.

נערים ונערות שמחפשים ורוצים לקחת חלק בחיי הקהילה של מגידו, שנותנים מעצמם ומתמסרים, ובעלי אכפתיות חברתית גבוהה. לקראת ראש השנה חשוב לי לברך אותכם, נערי ונערות מגידו, ולהגיד לכם תודה. תודה על ההשתתפות, הנתינה ועל עצם היותכם. זכות גדולה להיות מדריך שלכם. ולקהילה אאחל, המשך התפתחות וצמיחה, תוך קבלת והעצמת הנוער, כי יש לכם נערים ונערות איכותיים מאוד, ששווה להשקיע בהם ולקבל בחזרה מהם.

שתהיה לנו שנה של שיתוף פעולה, סובלנות אחד לשני ולאחר, נתינה ועזרה הדדית. ואולי גם שנה של אהבה, שלום וקבלה ופחות של שנאה וגזענות.

שנה טובה!

יואב, מדריך נעורים מגידו.

ה בנו שלקיבוץ מגידו אין תחליף בכל העולם. הבנו כמה המקום הקסום הזה הוא פיסת גן עדן מיוחדת במינה, בעיקר בזכותכם, קהילה חזקה, חמה ומדהימה. אנו מחכים לשוב ולהיות חלק ממנה בקרוב.

שנה טובה ומתוקה!

מתגעגעים, משפחת מגל-פוגל
אייל, אפרת, אלון, ירדן ואורן.

אגב, אם במקרה מישהו באזור בטיול או עבודה...נשמח לראותכם ולארח אתכם בביתנו!
(הכניסה לבית תורשה רק עם חבילת ופלים של עלית, רצוי מצופים שוקולד!!)

שלום למשפחת מגידו היקרה!

כבר שנה וחצי שאנחנו לא בקיבוץ, אי שם באמריקה הרחוקה...

ה תחלנו את ההרפתקה בדאלאס שבמדינת טקסס, ולא, זה לא מדבר ואין שם קטוסים וקאובויים...

(טוב...יש אולי עוד כמה קאובויים (ברחובות...)

החיים בדאלאס היו שגרתיים, הילדים הלכו מ יד יום לבית הספר והגן...השתפשו ב אנגלית...הלכו לחוגים...הכירו חברים חדשים מתרבויות שונות...

ב סופי שבוע ביקרנו במקומות מיוחדים ברחבי טקסס ומידי פעם שהייתה חופשה ארוכה עשינו "Roadtrip"...נסענו ברכב ל מדינות אחרות הסמוכות לטקסס... ט יילנו בקולורדו בהרי הרוקי, נהננו מהשקיעות היפות בחופי פלורידה, שטנו בביצות בלואיזיאנה, שטפנו את העיניים בנופים עוצרי הנשימה באריזונה ויטה... ב קיצור השתדלנו לעשות חיים, לראות ולחוות כמה שיותר.

ב חודש האחרון נאלצנו לארוז את ביתנו ש בטקסס ולעבור לקליפורניה, לאזור הסיליקון ואלי. אז כרגע אנחנו כאן, מנסים להתאקלם וליהנות ממזג האוויר המושלם ש יש למקום להציע...וכבר מתחילים לבחוש ולחקור על מקומות יפים ומעניינים השווים ביקור...ושמענו שיש מלא!

בביקורינו האחרון בארץ, בחופשת הקיץ,

הגז הטבעי וידידותו לסביבה

בימים אלה מתקיימים דיונים מרתוניים על מאגרי הגז, אז "במאי עסקינן".

הגז הטבעי נוצר בתהליכים דומים לתהליך היווצרותו של הנפט כתוצאה מהתפרקות אורגניזמים בתנאי לחץ וטמפרטורה גבוהים והעדר חמצן. תהליכים כאלה התרחשו בעבר באיזורים שבהם היה ים וממשיכים במידה מסוימת להתרחש גם מתחת לים שעדיין קיים. מקור מלאכותי זמין הינו תוצר לוואי בתהליך שאיבת הנפט, אולם גז זה אינו נקי כמו הגז הטבעי וגם אינו כלכלי לטיהור ושימוש. למעשה רובו המכריע מוחזר אל מרבצי הנפט בכדי להקטין את זיהום הסביבה. יתרונו העיקרי של הגז בימינו אלה הינו בפליטה מוקטנת של דו תחמוצת הפחמן בעת שריפתו, (תוצרי השריפה המזיקים קטנים בכ- 40% לעומת נפט) בכך הוא עדיף על שריפת נפט. חסרונו העיקרי הינו הקושי הטכנולוגי בהובלתו למרחקים גדולים (אלפי קילומטרים, לעיתים). מבחינה פרקטית, בארץ המצב הוא אידאלי לשימוש בגז מהמרבצים החדשים שהתגלו בים בשל מרחקי ההובלה הקצרה והישירה. מהאמור לעיל מובן שהשימוש בגז ידידותי לסביבה יחסית לנפט (דלק ונגזרותיו וצרותיו) וצפוי שהשימוש בו יתרחב בארץ ובעולם בעידן הקרוב.

מעבר לכך, העתיד הטכנולוגי הקרוב טומן בחובו את השימוש בתאי דלק (ייצור חשמל מידי על ידי פירוק כימי של חומר, בדרך כלל מימן). אזי הגז הטבעי יהיה חומר הדלק הנקי והיעיל ביותר לשימוש בתאי הדלק (בגלל מבנהו הכימי) ואז תרומתו להקטנת זיהום הסביבה תהיה גדולה מאוד יחסית לתרומתו כיום (למעשה, ישנן כבר סנוניות ראשונות בתעשייה). זאת בהחלט בשורה מרחיקת לכת מבחינת שמירה על הסביבה ונייחל שלא ירחק היום בו יהיה שימוש נרחב של תאי דלק המוזנים בגז טבעי.

משה אזולאי

גיורא ואחרי שנתיים התחתנו ונולדו לנו גל, שחף ואלמוג.
היום אני סבתא למתן הבן של שחף

איך את מרגישה לפגוש את ילדי בית הספר בכלבו, בבריכה ובעוד מקומות במגידו?
נהנית לפגוש את הילדים בכל מקום בבית הספר ובמגידו בשבילים

מה את הכי אוהבת לעשות ?
אני הכי אוהבת לקרוא, לטייל, ללכת בקיץ לים, בריכה.

אם לא היית באה לגור במגידו לאן היית הולכת?

הגעתי למגידו בגלל שמאד רציתי לחיות בקיבוץ כך שאם לא הייתי במגידו הייתי בטוח בקיבוץ או מושב אחר.

מה חסר לך והיית שמחה שיהיה במגידו עכשיו?

פעם מגידו היה קיבוץ קטן ואינטימי, לפעמים חסרה לי האינטימיות, אבל לא תמיד. טוב לי היום איפה שאני נמצאת.

שתפי אותנו מה את אוהבת בקיבוץ מגידו המחודש

נחמד לראות המון ילדים בשבילים לשמוע בבתי הילדים המון רעש (טוב) נעים לראות המון אנשים בחגים.

מה את מאחלת לקיבוץ מגידו לשנה החדשה?

בנימה אופטימית אני רוצה לאחל לקיבוץ שנה טובה ומבורכת לכולם להתחיל מחדש, לשכוח הכל, לחשוב על מחר, ולזרוק את אתמול, לחשוב על הטוב, ולא על הרע, לחשוב על מה שיהיה ולא על מה שהיה

מוזמנים להכיר - אריאלה פישלר

באיזו שנה הגעת למגידו ולמה?
הגעתי למגידו 1.9.1973 הגעתי לחברת נוער לכיתה ט' הייתי בת 15 הגעתי מחיפה, ההורים עדין גרים בחיפה.

איפה עבדת במגידו?
עבדתי תמיד עם ילדים. בתור נערה עשינו הקמות בבתי הילדים ולאחר שסיימתי ללמוד באורנים חינוך לגיל הרך עבדתי בפעוטונים עד שרציתי שינוי והלכתי לעבוד בשומריה.

מתי התחלת לעבוד בבית ספר פלגים?
אלפלגים הגעתי בזכות אורית סלע שהמליצה עלי למנהלת בפלגים זה היה ביוני 1996

ומאז אני בפלגים, מאד אוהבת את עבודתי בפלגים, נהנית מהגיוון שיש בעבודה, מהאנשים והחברה, בקיצור מהכל

איפה הכרת את גיורא?
כשחזרתי מהצבא למגידו הכרתי את

6	8		7		1			
		2	6			1		9
	9			5		3		8
	7			4		8	1	
	6	8	2	7	9	5		
	4							7
	1	6		2	7			3
	3	4			6		5	
				3			9	1

את התשובות ניתן להשאיר בתיבה שבכלבו עד ה 20/9 בשעה 13:00. ותערך הגרלה בין הפותרים נכונה.

ט	ז	י	א	ז	ו	י	א	ה	ג	ס	ט	ב	ב	ע	ד	מ
ג	י	ט	ע	י	ט	ט	י	ל	נ	י	ק	ט	ט	ט	ש	א
ת	נ	ת	ת	ו	א	ט	ט	ט	נ	ט	ג	י	ש	ט	ט	נ
ה	א	ש	ק	ט	ו	ט	ט	ט	נ	ט	ט	א	ר	ה	ע	ט
ת	ש	נ	י	ט	ט	ט	ט	ה	נ	ש	ש	ש	ת	ש	א	ס
נ	ש	ש	י	ט	ה	ו	י	ק	ט	ש	ז	ט	ז	י	ז	ט
ת	ל	נ	ת	ה	ה	ש	ג	ת	ע	ת	ה	ה	ז	ז	ד	ד
ט	ז	ד	ש	ע	ז	ט	ז	ט	ל	ש	ל	ת	י	ה	ו	ק
ד	ג	ט	ט	ו	נ	ר	ז	ו	ה	ל	י	ו	ת	ע	ה	נ
נ	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	א	ז
י	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט
ע	ה	ת	ד	י	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ע
נ	ט	ט	י	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	י	נ
ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט
ק	ג	ה	ה	ה	ד	ס	ו	ק	ה	ז	ה	ו	ו	ו	ו	ש
ל	ק	ע	ז	ה	ט	ט	ת	ת	א	ש	ט	א	ט	א	ט	ט

בתפוזת מסתרות המילים הבאות:

תשרי, סליחות, יום הדין, התרת נדרים, א בתשרי, שנה טובה, תקיעת שופר, עשרת ימי תשובה, כרטיס ברכה, ראש של דג, תפוח בדבש, תשליך, חתימה טובה, רימון

תפוח בדבש

מילים ולחן: נעמי שמר

מה חדש תפוח בדבש
הי הו תפוח בדבש
איך המרגש תפוח בדבש
בחיי תפוח בדבש

בוא ונצא לשדה הפתוח
על עץ התפוח נביט מקרוב
בוא ונמצא איזה גרנד אלכסנדר
או יונתן, או רומא, או דלישם זהוב

דבש מבית זרע או דבש מכנרת
מפרח הנוי או מפרח הבר
ריח אפך לי מתוק כתפוח
ודש חיוךך הוא כדבש הניגר

כל השנה לי חיכית כתפוח
בסוד העלים ובאופל הסבך
חיכית לי תמיד ועכשיו זה בטוח
ולחייך תפוח בדבש

יש עת לדבש ויש עת לתפוח
ויש לכל חפץ מועד ומקום
עת לעמול יש ועת לנוח
ועת מלחמה יש ועת שלום

הי הו תפוח בדבש
תחת השמש אין כל חדש
יש חדש, תפוח בדבש
בחיי תפוח בדבש